

อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี C

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: “ด้วยการยื่นหยัดอยู่ด้วยความเพียรทน ท่านจะเอาชีวิตรอด”

คุณธรรมของความเพียรอดทนไม่ใช่จุดเด่นของคนในปัจจุบันเท่าใดนัก เขาต้องการสิ่งที่ทำได้ อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คำสัญญาและการนัดหมายต้องรักษาให้ตรงเวลาที่สุดเท่าที่ทำได้ มิฉะนั้น การปะทุของการหมดความเพียรอาจเกิดขึ้นได้ เราทุกคนต่างมีประสบการณ์กับคนขับรถไล่หลังเราที่ไม่มีความเพียรและมุทะลุ ซึ่งชอบเสี่ยงโดยไร้เหตุผลและก่อให้เกิดหายนะขึ้นบ่อยครั้ง คนป่วยในโรงพยาบาลหรือบ้านคนชราจะต้องมีคุณธรรมความเพียรอย่างไม่ต้องสงสัย พวกเขาจะต้องรอให้หายป่วยด้วยความเพียร และเมื่อพวกเขาแก่ชราหรือเจ็บป่วยอยู่เป็นเวลานาน พวกเขาต้องรอคนมาอยู่เป็นเพื่อนด้วยความเพียรทนมากกว่าอีก

ตัวอย่างหนึ่งของการไม่มีความเพียรคือชาวยิวที่ภูเขาซีนาย ในการรอคอยให้โมเสสกลับลงมาจากภูเขา พวกเขาได้หมดความเพียร และได้สร้างรูปวัวทองคำ ขึ้น พวกเขากล่าวกับโอโรนว่า “มา ให้เราสร้างพระเจ้าขึ้น ซึ่งจะเป็นผู้นำของเรา” (ปฐมก 32:1) เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า เป็นเวลาของการรอคอยการเสด็จมาของพระองค์ มีคำสัญญาที่จะให้เราได้พบทางออกจากความทุกข์โศก ความรอคอยจะมาถึง แต่เมื่อไร เรากวนาแต่พระเจ้าสดับฟังเราหรือ บทอ่านในเทศกาลจะพูดถึงปัญหานี้ การรอคอยบุคคลที่จะมา นั่นคือพระเยซูคริสตเจ้า หมายถึงการต้องมีความเพียร เราต้องยอมรับสภาพมนุษย์ของ “การยังไม่ถึง” ด้วยความหวังอันพากเพียรที่จะได้พบสิ่งที่ดีกว่าเดิม”

บทอ่านที่ 1 ยรม 33:14-16

“เราจะให้หน่อที่เที่ยงธรรมแตกออกมาสำหรับดาวิด” ราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิดได้มาถึงจุดล่มสลายพร้อมกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็มด้วยน้ำมือของชาวบาบิโลนในปี 586 ก่อนคริสตกาล เป็นเหมือนกับตอไม้ แต่จากตอไม้ นั้น พระเจ้าจะให้หน่อใหม่แตกออกมา กษัตริย์ในราชวงศ์ดาวิดพระองค์ใหม่ จะครองบัลลังก์ของอิสราเอล ในระหว่างนั้น ชาวฮีบรูอยู่ในแดนเนรเทศที่บาบิโลน พวกเขาทราบดีถึงพระสัญญาของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้น ก็ถูกล่อลวงให้หมดความเพียรทนพร้อมกับเวลาที่ผ่านไป คริสตชนเห็นถึงพระสัญญาที่ว่า เป็นความจริง พร้อมกับ การเสด็จมาของพระเยซูคริสตเจ้า เมื่อนั้น ยูดาห์ เยรูซาเล็ม ประชากรของพระเจ้าจะได้รับความรอดที่ถาวร

แต่ความรอดนี้เพียงแต่เพิ่งเริ่มต้นขึ้น การรอดจากความชั่วอย่างสมบูรณ์ และความปีติสุขที่สมบูรณ์กับพระเจ้าจะเป็นของเราพร้อมกับการเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระเยซูเจ้า เมื่อท่านถูกล่อลวงให้หมดความเพียร เพราะรู้สึกท้อแท้ต่อความยากลำบากในชีวิต จงภาวนาบทสวดของเพลงสดุดีในวันนี้ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้า ตั้งใจแน่วแน่ในพระองค์”

บทอ่านจากหนังสือประกาศกเยเรมีย์

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ดูซิ วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะทำให้คำสัญญาจะบันดาลความสุขที่เราทำไว้ต่อชาวอิสราเอลและชาวยูดาห์ สำเร็จเป็นจริง ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เราจะให้หน่อชอบธรรมงอกขึ้นมา แก่ดาวิด เขาจะปฏิบัติความถูกต้องและความชอบธรรมในแผ่นดิน ในวันเหล่านั้น ยูดาห์จะได้รับความรอดพ้น และกรุงเยรูซาเล็มจะอยู่อย่างปลอดภัย และนี่เป็นชื่อที่เขาจะเรียกเมืองนี้ คือ ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความชอบธรรมของเรา’”

บทอ่านที่ 2 1ธส 3:12-4:2

คริสตชนชาวเธสะโลนิกากำลังรอคอยการเสด็จมาของพระคริสตเจ้าในช่วงชีวิตของพวกเขา หลายคนหมดความเพียรและไม่ต้องการดำเนินชีวิตที่ปราศจากที่ติอีกต่อไป นักบุญเปาโล ได้อธิษฐานเพื่อพระเจ้าจะได้ทำให้ใจของพวกเขาเข้มแข็ง เพื่อพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธาในยามที่พบพระเยซูเสด็จมา เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้าเป็นเวลาของการเป็นทุกข์กลับใจและการเปลี่ยนแปลงท่าทีถ้าจำเป็น เรารอคอยการเสด็จมาครั้งใหม่ของพระคริสตเจ้าในวันพระคริสตสมภพ และในแง่หนึ่งก็เท่ากับเป็นการรอคอยการเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระองค์ ซึ่งจะเป็นวาระสุดท้ายสำหรับเราในเวลาที่พระเจ้าทรงเรียก “ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงสรรพานุภาพโปรดทำให้จิตใจของเราเข้มแข็งขึ้นในการทำความคิด เพื่อว่าพระคริสตเจ้าจะได้พบการต้อนรับด้วยความกระตือรือร้นในวันที่จะเสด็จมา” (บทภาวนาของประธาน)

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเธสะโลนิกา ฉบับที่ 1

พี่น้อง ขององค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดให้ความรักที่ท่านมีต่อกันและต่อทุกคนเพิ่มพูนขึ้นอย่างสิ้นเหลื่อดังที่เรารักท่าน ขอพระองค์โปรดให้ดวงใจของท่านมั่นคงอยู่ในความศรัทธาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าพระบิดาของเรา เมื่อพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมาพร้อมกับบรรดาผู้ศรัทธาของพระองค์

พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดเราอ่อนขอและเตือนสติท่านในพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียนรู้จากเราว่า จะต้องดำเนินชีวิตอย่างไรเพื่อเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ท่านก็ดำเนินชีวิตเช่นนี้อยู่แล้ว แต่ขอให้ท่านมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วถึงคำสั่งสอนที่เราให้ท่านเคาะพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า

พระวรสาร ลก 21:25-28, 34-36

แก่นของเรื่องนี้มาจากพระเยซูเจ้าเอง แต่ได้รับการตกแต่งให้งดงามด้วยการเล่าต่อกันมาปากต่อปาก และนักบุญลูกานำมาเรียบเรียง โดยได้ปรับให้เข้ากับความต้องการของหมู่คณะของท่าน ดังที่เอ่ยถึงก่อนหน้านี้ เครื่องหมายในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ กลุ่มเมฆและอำนาจในท้องฟ้าสั่นสะเทือน ล้วนเป็นองค์ประกอบของภาพพจน์ที่ผู้เขียนพระคัมภีร์นำมาใช้ในการบรรยายเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความสะพรึงกลัวในการแสดงองค์ของพระเจ้า คริสตชนสมัยแรกหวังว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสตเจ้าจะเกิดขึ้นในช่วงชีวิตของพวกเขา พวกเขากำลังรอคอย พวกเขากำลังหมดความเพียรและเริ่มปล่อยตัวให้เหลวไหล (ที่นักบุญลูกาได้พูดถึงว่าเป็นการปล่อยตัว การเมามาย และการฝึกไฟทางโลก)

พระวาจาของพระเจ้าในตอนนี้อะไร เป็นความจริงว่า เราไม่ได้คิดว่าการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้าจะเกิดขึ้นเวลานี้ แต่เป็นความจริงเช่นกันว่า พระเจ้าสามารถเรียกเราในเวลาที่เราคาดคิดไว้น้อยที่สุด เวลานั้นเองเป็น “วันยิ่งใหญ่” สำหรับเรา “จงตื่นเฝ้าไว้เสมอ”

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“จะมีเครื่องหมายในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆ ประชาชาติต่างๆ บนแผ่นดินจะทนทุกข์ทรมาน ฝนสนเห่ที่ต่อเสียงกึกก้องของทะเลที่ปั่นป่วน มนุษย์จะสลบไปเพราะความกลัว และหัวใจถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในโลก เพราะสิ่งต่างๆ ในท้องฟ้าจะสั่นสะเทือน หลังจากนั้นประชาชนทั้งหลายจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาในก้อนเมฆ ทรงพระอาณุภาพและพระสิริรุ่งโรจน์ยิ่งใหญ่ เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มเกิดขึ้น ท่านทั้งหลายจงยืนตรง เยกหน้าขึ้นเถิด เพราะในไม่ช้าท่านจะได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระแล้ว

จงระวังไว้ให้ดี อย่าปล่อยใจของท่านให้หมกมุ่นอยู่ในความสนุกสนานรื่นเริง ความเมามายและความกังวลถึงชีวิตนี้ มิฉะนั้น วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างฉับพลัน เหมือนบ่วงแร้ว เพราะวันนั้นจะลงมาเหนือทุกคนที่

อาศัยอยู่บนแผ่นดิน ท่านทั้งหลายจงตื่นเพื่ออิฐฐานภาวนาอยู่ตลอดเวลาเถิด เพื่อท่านจะมีกำลังหนีพ้นเหตุการณ์
ทั้งปวงที่จะเกิดขึ้นนี้ไปยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์บุตรแห่งมนุษย์ได้”